تلویزیون

تاک‌شوی مهران غفوریان با مدل جیمی فالن

مهران غفوریان از ساخت تاک‌شوی جدید خود در شبکه نسیم خبر داد که قرار است خودش اجرا، کارگردانی و تهیه‌کنندگی‌اش را برعهده داشته باشد. به گزارش مهر، مهران غفوریان درباره اینکه چرا به‌رغم اعلام قبلی هنوز ساخت سریال «زیر آسمان شهر۴» محقق نشده است، بیان کرد: خیلی دوست دارم «زیر آسمان شهر۴» را بسازم و زمانی هم که اعلام کردیم قرار است این سریال ساخته شود، خیلی استقبال شد ولی باید شرایط برای ساخت آن مهیا شود. ساخت «زیر آسمان شهر۴» یکی از علاقه‌های قلبی من است و اطمینان دارم اگر متن خوبی داشته باشیم، سریال هم اثری جذاب می‌شود. همان زمان که ما اعلام کردیم قرار است این کار را بسازیم رضا عطاران نیز اظهار آمادگی کرد مشاور کار شود و این یعنی این سریال، کار خوبی خواهد شد چون او آدم باهوشی است و می‌توانست بگوید این کار را نسازم. غفوریان با اشاره به پروژه دیگری که زودتر از باقی کارهایش می‌خواهد آن را شروع کند، عنوان کرد: برنامه‌ای در شبکه نسیم دارم که یک تاک‌شو است که خودم اجرا، کارگردانی و تهیه‌کنندگی آن را بر عهده دارم و درگیر این کار خواهم بود و در حال حاضر شرایطم برای این برنامه مهیا شده است. هنوز اسم این تاک‌شو قطعی نشده اما مثل خیلی از تاک‌شوهای آمریکایی است که برخی از آنها در کشور اجرا شده است اما این مدل برنامه که در همه دنیا انجام شده در ایران هنوز تولید نشده است و به کار جیمی فالن شباهت دارد.

■■■

ساخت تندیس جشنواره جام‌جم توسط هنرمندان اصفهانی

دبیر پنجمین دوره جشنواره تلویزیونی جام‌جم از ساخت تندیس جشنواره تلویزیونی جام‌جم به دست هنرمندان اصفهانی و رونمایی از آن در روزهای آینده خبر داد. به گزارش «وطن امروز»، مسعود احمدی‌افزادی، دبیر پنجمین دوره جشنواره تلویزیونی جام‌جم با حضور در برنامه «فرمول یک» درباره طراحی سرو زرین این جشنواره بیان کرد: سرو زرین جشنواره در حال طراحی است و هنرمندان صنایع دستی اصفهان مشغول طراحی تندیس جشنواره هستند. ما از این طریق توانستیم با کمترین هزینه و بهترین کیفیت سرو جشنواره را طراحی کنیم و بزودی از این تندیس رونمایی خواهد شد. او در ادامه جشنواره جام‌جم را ابزار روزآمدی و کارآمدی رسانه برشمرد و اظهار کرد: رسانه‌ای همانند صداوسیما که رقبای جدی در دنیا دارد، باید همواره به‌روز باشد. رسانه ملی سازمان بزرگی است و سیما رکن این رسانه بزرگ است. هزاران همکار و متخصصی که شبانه‌روز برای مردم کار می‌کنند، می‌دانند این حق مخاطب است بگوید آثار آنها را پسندیده است یا خیر.

■■■

پاسخی به شایعات درباره اسپانسرینگ فیلم «پایتخت»

یکی از حاشیه‌هایی که در فضای مجازی دست به دست می‌شود موضوع حمایت یکی از اپلیکیشن‌ها به عنوان حامی نسخه سینمایی «پایتخت» است. به گزارش تسنیم، چند روزی است خبر ساخت نسخه سینمایی «پایتخت» برای تلویزیون رسانه‌ای شده و این خبر را الهام غفوری، تهیه‌کننده «پایتخت» اعلام کرد. اما یکی از این واکنش‌ها به این خبر موضوع اسپانسر و حامی مالی ساخت این پروژه است که برخی در فضای مجازی نوشته‌اند: «اپلیکیشن‌ها با یک هزینه ۴ میلیاردی حامی مالی پروژه شب عید «پایتخت» شده است و اینکه دیگر سازمان اوج تن به همکاری با سازندگان «پایتخت» نمی‌دهد». بر اساس پیگیری‌های انجام شده، یکی از دست‌اندرکاران پروژه «پایتخت» در این باره توضیح داد: «اسپانسر نداریم، اپلیکیشنی هم دخالتی ندارد. ما با خود تلویزیون کار می‌کنیم و تلویزیون سفارش ساخت این پروژه را داده است. هیچ اسپانسری در کار امسال ما وجود ندارد و این را هم بدانید آنها محض رضای خدا کاری انجام نمی‌دهند و مطمئن باشید اگر به عنوان حامی مالی «پایتخت» بودند همه می‌دانستند و همه جا اطلاع‌رسانی شده بود.

گزارشی درباره حاشیه‌سازی برخی رسانه‌ها برای دیوارنگاره اخیر میدان ولیعصر(عج) تهران

وقتی مادری، توهین تلقی می‌شود!

احسان سالمی: شاید باور این موضوع برای عده‌ای سخت باشد که روزی در جامعه ایرانی، تاکید کردن بر نقش «مادری» بانوان به عنوان توهین به آنها تلقی شود! خرق‌عادتی که به مدد تفکر سیاست‌زده رسانه‌های اصلاح‌طلب و تلاش آنها برای سیاسی کردن هر امری، در ارتباط با جدیدترین دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) تهران به وقوع پیوسته است تا یکی از زیباترین و پرمعناترین طرح‌هایی که تاکنون در معابر شهری پایتخت نصب شده است، به واسطه تاکید بر نقش مادری بانوان با هجمه‌های عجیبی روبه‌رو شود!

■ **چرا گفتید نقش زنان «مادری کردن» است؟!**

حاشیه‌ها برای دیوارنگاره جدید میدان ولیعصر(عج) تهران با انتشار گزارشی در یکی از روزنامه‌های زنجیره‌ای با تیتر «اوج» بی‌احترامی به «زنان» آغاز شد. در بخشی از این گزارش به ظاهر فرهنگی که در صفحه سیاست این روزنامه منتشر شده است، در توصیف این دیوارنگاره و دلایل انتقاد این رسانه به محتوای دیوارنگاره مذکور آمده است: «طرحی که به نام گرامیداشت روز زن است و نشان از حضور یک زن در منزل در حال سامان دادن به وضعیت ۳ فرزندش دارد. برداشتی که از این طرح می‌شود چنین است که وظیفه زن تنها در تربیت فرزندانش خلاصه می‌شود و بس. در صورتی که همگان بر این اعتقاد هستند در دنیای امروز و ویژگی‌های اقتصادی و فرهنگی کشور نمی‌توان زن را تنها در چارچوب خانه و در حال تربیت فرزند به تصویر کشید. زن ایرانی نشان داده که توانایی بالایی در ایجاد توازن میان امور منزل و تربیت فرزندان با فعالیت‌های خارج از منزل دارد. تاکید موسسه اوج بر نادیده گرفتن نقش زنان قابل تامل است و تکرار آن تکذیب‌های این موسسه را به زیر سوال می‌برد». این ایراد عجیب که بیشتر یادآور ضرب‌المثل معروف «ایراد بنی‌اسرائیلی گرفتن» است در شرایطی به طور همزمان از جانب برخی رسانه‌های اصلاح‌طلب و البته برخی رسانه‌های فارسی زبان خارج از کشور همچون بی‌بی‌سی فارسی مطرح شده است که اساسا معلوم نیست چرا باید تاکید کردن بر نقش مادری بانوان آن هم در جامعه ایرانی که هویت آن به فرهنگ اسلام گره خورده است، امری مذموم به شمار آید؟!

■ **خانه‌دار بودن زنان، اهانت به آنها نیست**

کافی است مروری بر برخی بیانات مقام معظم رهبری به عنوان سکاندار اصلی جامعه ایرانی در ارتباط با اهمیت نقش «مادری بانوان» در خانواده داشته باشیم تا بفهمیم چرا این هجمه‌های اخیر حتی از ایرادهای قوم بنی‌اسرائیل هم عجیب‌تر است. ایشان در یکی از بیانات خود در جریان خواندن خطبه عقدی در سال ۱۳۸۱ می‌فرمایند: «بعضی‌ها خیال می‌کنند اگر زنی کارش عبارت از همان کار داخل خانه باشد، این اهانت به زن است؛ نه، این هیچ اهانتی نیست، بلکه مهم‌ترین کار برای زن، این است که زندگی [خانواده] را سر پا نگه دارد». ایشان حتی آنجا که به مساله مهم اشتغال زنان نیز اشاره می‌کنند با تاکید بر این نکته که حضور اجتماعی زنان نباید مانع از نقش‌آفرینی آنها در جایگاه ارزشمند مادری شود، می‌گویند: «اسلام با کار کردن زن موافق است. نه‌تنها موافق است، بلکه کار را تا آنجا که با شغل اساسی او که مهم‌ترین شغل اوست - یعنی تربیت فرزند و حفظ خانواده - مزاحم نباشد، شاید لازم هم می‌داند». البته ایشان نکاتی را از قیود حضور اجتماعی زنان می‌دانند و می‌فرمایند: «اشتغال بانوان از جمله چیزهایی است که ما با آن موافقیم. بنده با انواع مشارکت‌های اجتماعی موافقم؛... منتها دو، سه تا اصل را باید ندیده نگرفت. یک اصل این است که این کار اساسی را - که کارِ خانه و خانواده و همسر و کدبانویی و مادری است - تحت‌الشعاع قرار ندهد».

■ **استفاده از تصویر زنان برای تیم‌ملی مردان؟!**

اما حاشیه‌سازی‌های ایجاد شده برای دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) صرفا محدود به این مورد اخیر نمی‌شود، چنانکه پیش از این نیز در جریان نصب طرحی از شادی ۱۵ مرد با لباس‌های محلی قومیت‌های مختلف یک روز پیش از آغاز بازی‌های جام‌جهانی فوتبال و با شعار «۸۰ میلیون نفر یک ملت، یک ضربان قلب» باز هم ایرادی از جنس همان ایرادهای بنی‌اسرائیلی از سوی برخی رسانه‌ها منتشر شده بود که چرا در این تصویر نشانی از زنان وجود ندارد؛ ایرادی که برزین ضرغامی، مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری تهران همان‌موقع این‌گونه به آن پاسخ داد: «مبنای طراحی در این تبلیغ نوعی شبیه‌سازی بازیکنان تیم ملی با مردمان قومیت‌های مختلف بوده است و چون تیم ملی مردان در جام‌جهانی منظور این کار بوده، همه افراد در آن مرد هستند و با این توضیح و استدلال دیگر حضور زنان در این تابلو موضوعیتی ندارد». نمونه دیگر این حاشیه‌ها مربوط به نصب طرحی با عنوان «نسل روشن» در دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج) تهران بود که موضوع آن مربوط به جوانان و جوانگرایی بود و در آن مورد نیز برخی رسانه‌های مذکور به این موضوع پرداخته بودند که چرا حضور زنان به عنوان آینده‌سازان کشور در این طرح دست‌کم گرفته شده است! طرحی که از اساس برای به تصویر کشیدن نقش دانشمندان و جهادگران شهید این سال‌ها برای رشد و بالندگی انقلاب اسلامی طراحی شده بود و طرح چنین حاشیه‌هایی برای آن از اساس بی‌معنا و منطق است.

■ **وقتی سیاست‌زدگی بلای جان فرهنگ می‌شود**

با مروری بر مهم‌ترین انتقادات مطرح شده نسبت به طرح‌های نصب شده بر دیوارنگاره میدان ولیعصر(عج)، می‌توان نقش پررنگ سیاست‌زدگی را در مواجهه با این موضوع مشاهده کرد، جایی که نقد و بررسی کیفیت فنی و محتوایی یک اثر هنری جای خود را به انتقام‌گیری‌های سیاسی برخی جریانات سیاسی و رسانه‌های آنها از طراحان این آثار هنری می‌دهد؛ طرح‌هایی که همه توسط خانه طراحان انقلاب اسلامی آماده و تولید شده‌اند و ارتباط ساختاری این مجموعه با سازمان هنری- رسانه‌ای «اوج» بهانه‌ای برای هجمه‌های مختلف به این طرح‌ها و البته طراحان آنها می‌شود. در این شرایط، عجیب نیست اگر غلظت سیاست‌زدگی، کار را به جایی برساند که حتی تاکید بر نقش مادری بانوان در جامعه ایرانی و اسلامی ما، تبدیل به امری مذموم شود؛ جامعه‌ای که این روزها به واسطه همین رفتارهای سیاست‌زده و البته ورود غیرمنطقی و بدون نظارت شبکه‌های اجتماعی و سرایت تفکرات غربی به آن، به سرعت در حال به فراموشی سپردن نقش مهم «مادر بودن» برای زنان است، نقشی اساسی که بی‌توجهی به آن نه‌تنها باعث افزایش حضور اجتماعی زنان نشده بلکه این روزها جای خود را به پُز دادن‌های شبه‌روشنفکرانه‌ای همچون زندگی و تفریحات مجردی زنان یا بزرگ کردن حیوانات خانگی به جای فرزندآوری داده است.

نقد فیلم

یادداشتی بر فیلم سینمایی «رما» که اصلی‌ترین شانس دریافت اسکار بهترین فیلم امسال است

سادگی حساب‌شده

■ حسین ساعی‌منش ■

۱- در وهله اول به نظر می‌رسد «رما» از نسل فیلم‌هایی است که مدت‌ها در سینما غایب بوده‌اند و در این سال‌ها بیشتر با نسخه‌های جعلی‌شان روبه‌رو می‌شدیم. از همان دست فیلم‌هایی که معمولا از قبل، نسبت به آنها کمی اکراه داریم چون حدس می‌زنیم که احتمالا فیلم‌های سرگرم‌کننده‌ای (به معنای رایجش) نیستند، بیش از حد ساده‌اند و قرار است صرفا به خاطر اهمیت‌شان آنها را تماشا کنیم، و البته نهایتا، دیدن‌شان به یکی از تجربه‌های کم‌نظیر سینمایی‌مان تبدیل می‌شود. همان فیلم‌هایی که نمی‌توانیم دقیقا توضیح بدهیم چه جادویی در خود دارند ولی مطمئنیم که چیزی را در عمق وجودمان تکان داده‌اند. انگار توانسته‌اند در نهایت سادگی توجه‌مان را به یکی دیگر از ابعاد این دنیای پیچیده دوروبرمان جلب کنند. غافلگیری‌شان هم در همین است. اینکه ساده‌اند، ولی پیچیده‌اند و احتمالا می‌توانند تعاریف اولیه‌ای را که از سینما داریم، تحت تاثیر قرار دهند. چند سال است که جای خالی این فیلم‌ها در تولیدات سینمایی خالی است؟ به نظر می‌رسد «رما» یکی از همین فیلم‌های نایاب است؛ البته در وهله اول.

۲- بخش‌های آغازین فیلم، معرفی یک خانواده است به همراه نمایش سر صبر روزمرگی‌هایی که هم اعضای خانواده و هم خدمتکارشان را در بر گرفته: شستن زمین، مرتب‌کردن خانه، مدرسه‌رفتن بچه‌ها، پارک کردن با وسواس ماشین در پارکینگ، وقت‌گذرانی‌های دست‌جمعی و... ظاهرا همان سادگی اولیه‌ای است که قرار است به نتایج هیجان‌انگیزی ختم شود. اما از همین ابتدای کار هم فضاسازی فیلم طبق تصور پیش نمی‌رود: «رما» پر از تصاویر و پلان‌های چشم‌گیر و کارشده است. پر از صحنه‌هایی است که «اجرا»ی تحسین‌برانگیزی دارند. ایرادی دارد؟ به طور کلی نه. اما اینجا صرفا فیلم را چشم‌نواز نکرده. باعث شده آن «سادگی تکان‌دهنده» جای خودش را به نوعی «سادگی حساب‌شده» بدهد. مخصوصا که فیلم هم چندان به «روابط» آدم‌ها کاری ندارد. انگار بیشتر می‌خواهد یک کلیت باشکوه بسازد. مشکلی پیش می‌آورد؟ باز هم نه. اما نگران‌کننده است.

۳- ظاهرا مشکل اصلی از جایی شروع می‌شود که فیلم، آن تصویر کلی را زیر پا می‌گذارد و بدون اینکه در شروع ماجرا زمینه‌چینی خاصی کرده باشد، سراغ کلئو و نامزدش می‌رود. نه، عیبی ندارد که بخواهد به آدم‌های آن تصویر نزدیک شود. مشکل اینجاست که این کار، آن هم به این شکل که ماجرا را کاملا نامرتبط به آن خانواده مطرح می‌کند، ظاهرا با رویکرد قبلی در تضاد است. فیلم تمام آن ۳۰ دقیقه ابتدایی را نادیده می‌گیرد و از ما می‌خواهد ماجرای کلئو را دنبال کنیم که با بچه توی شکمش تنها رها شده. راستش اگر با فیلم معمولی و متعارفی سروکار داشتیم همین‌جا باید تکلیف خودمان را به عنوان مخاطب می‌فهمیدیم. باید این را به حساب یک تغییر مسیر آزاردهنده می‌گذاشتیم و می‌گفتیم فیلم از این غافل بوده که با بردن داستان به سمت کلئو و پیش کشیدن چنین بحرانی، عملا آن مقدمه را تبدیل به بخش‌های بی‌اهمیت و ملال‌آوری کرده که صرفا «بستر» موقعیت فعلی هستند و به ساختن هیچ کلیت یکپارچه‌ای نمی‌انجامند. اما با این سروشکل و سروصدایی که «رما» دارد، به راحتی نمی‌شود گفت از این چیزهای بدیهی «غافل» بوده!

۴- بله، به هر دلیل سینمایی یا غیرسینمایی، «رما» فیلمی نیست که از همان ابتدا تکلیف خودش را با مخاطبش روشن کند؛ اول مخاطب را می‌برد سمت نمایش سادگی و روزمرگی کلی، بعد او را می‌برد سمت ماجرای کلئو، بعد دوباره به همان خانواده و موقعیت نه‌چندان قطعی جدیدشان برمی‌گردد، مجددا مخاطب را درگیر پیدا شدن نامزد کلئو می‌کند. در تمام این مدت، چندان نمی‌شود مطمئن بود که فیلم دقیقا می‌خواهد چه کند. تا اینکه وضعیت خانواده قطعی می‌شود و مادر خانواده در همان جای کلئو می‌ایستد: مورد بی‌اعتنایی و خودخواهی همسرش قرار می‌گیرد و تنها رها می‌شود. اینجاست که می‌شود علت تاکیدهای فیلم و این روند داستانی و حتی آن وجه بصری شگفت‌آورش را درک کرد. «رما» نه فیلمی است که بخواهد از سادگی به لایه‌های پیچیده زندگی برسد، نه فیلمی است که به یک جمع متنوع بپردازد، و نه فیلمی است که بخواهد ما را درگیر موقعیت بحرانی یک شخصیت تنها و رهاشده کند. «رما» فیلمی است که ساخته شده تا نهایتا به همین تصویر دونفره برسد. همه‌چیز را چیده تا یک خدمتکار زن را در کنار صاحب‌کارش قرار دهد و به مخاطب نشان دهد که اینها هر ۲ قربانی بی‌توجهی مردان بی‌مسئولیت‌اند و با این‌حال بار مسؤولیت‌های‌شان را لحظه‌ای زمین نمی‌گذارند. در بیان این مساله الکن است؟ نه. اتفاقا خیلی هم دقیق عمل کرده و کاملا به هدفش رسیده. اما اگر یک‌بار دیگر به بند اول یادداشت برگردیم، می‌فهمیم که این موفقیت فیلم، چقدر برای مخاطبش افسوس‌برانگیز است.

۵- از الان می‌شود موفقیت بالای «رما» در مراسم اسکار را با احتمال بالایی حدس زد. عجیب نیست. آزاردهنده هم نیست. بالاخره «رما» فیلمی است که تلاش غیرقابل انکاری صرف ساختش شده. اما با این رویکردی که در پیش گرفته، بیش از اینکه نام کواورون کنار نام یکی مثل لینک‌لیتر ثبت شود، اسکارهایش به همین جوایز ۳-۲ سال اخیر شبیه خواهد بود.

مستند

وحید جلیلی در مراسم رونمایی از مستند «مادرانه»:

مرضیه حدیدچی دباغ الگویی بزرگ برای زنان جهان است

مراسم رونمایی و اکران مستند «مادرانه» به کارگردانی «علیرضا باغشنی» با حضور جمعی از اهالی فرهنگ و هنر در سالن سوره حوزه هنری برگزار شد. به گزارش «وطن‌امروز»، وحید جلیلی، مدیر دفتر مطالعات جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی در سخنانی در این مراسم گفت: یکی از کارهای اصلی جبهه فرهنگی انقلاب از ابتدا تا امروز در حوزه رسانه و هنر بازنمایی میادین جهاد بوده است. این موضوع موجب اتفاقات خوبی در هنر انقلاب شده است و هنرمندان انقلاب فرم‌های جدیدی را تا به امروز تجربه کرده‌اند. به طور مثال سینمای ما با بازآفرینی تکنیک منحصربه‌فردی که شهید آوینی و دوستان او در روایت فتح به‌وجود آوردند، توانستند آنها را از حوزه مستند به حوزه دراماتیک ترجمه کنند و آثاری مثل «ماجرای نیمروز» و «ایستاده در غبار» را خلق کنند. اگر رسانه و هنر ما روی به هنر و میادین گوناگون جهاد بیاورد چه بسا با تحولاتی در حوزه فن هم مواجه خواهیم شد. قاعدتا نیمی از میادین جهاد که در معارف ما و ادبیات دینی ما تصریح هم شده جهادی است که در خانه‌ها در جریان است و محور آن همسران و مادران هستند. جای دریغ و تاسف است این میدان گسترده جهاد تاکنون به آن میزانی که ظرفیت داشته بازنمایی نشده و به نظر من هر دو طرف ضرر کردند. یعنی اضافه شدن به سازمان هنر هم می‌توانست ایده‌ها را برای مجاهدانش شیرین‌تر کند و هم می‌توانست برکاتی برای هنر و رسانه انقلاب داشته باشد. مستند مادرانه یکی از این نمونه‌هاست. شهید بهشتی یک جمله‌ای دارند و می‌گویند اکثریت مارکسیست‌های ما با خواندن «کاپیتال» مارکس، مارکسیست نشدند بلکه با خواندن «مادر» ماکسیم گورکی، به کمونیزم علاقه‌مند شدند؛ یعنی اگر ما بخواهیم دیگر مفاهیم دینی و انقلاب خودمان را هم تبیین کنیم یکی از مهم‌ترین بسترهای آن همین عرصه مادرانگی است. نکته دیگر درگیری جدی است که امروز در فضای جنگ نرم در بازنمایی تصویر زن مدرن و زن انقلاب وجود دارد. در این زمینه هم واقعیت این است که ما به نسبت آنچه ظرفیت داشتیم خیلی عقب هستیم. همانگونه هم که در مستند «مادرانه» دیدیم، خوشبختانه نسل امروز ما یک نسل گسترده از زنان نخبه جوان دارد که به مادر بودن خودشان افتخار می‌کنند و در این زمینه در زنان پیشکسوت انقلاب اسلامی هم الگو کم نیست؛ مثلا زنده‌یاد خانم مرضیه حدیدچی دباغ که به معنای واقعی کلمه الگوی بزرگ برای نه فقط زن ایرانی که به نظرم برای همه زنان جهان می‌تواند تلقی شود. بازنمایی الگوی مادر و همسر انقلابی با توجه به معرکه‌ای که در حوزه جنگ نرم بر سر این موضوعات وجود دارد به نظرم یکی از ضرورت‌های امروز ما است. گفتنی است پیش از اکران مستند «مادرانه» با حضور خانم بصیری، مادر شهید ملامحسن از علیرضا باغشنی کارگردان این اثر تقدیر شد.

سینما

انتشار مشروح هزینه‌های فیلم فجر سال گذشته

مشروح هزینه‌های انجام‌شده در سی‌وششمین جشنواره ملی فیلم فجر (دوره گذشته) اعلام شد. به گزارش «وطن امروز»، روابط عمومی سازمان امور سینمایی و سمعی بصری، در خبری که آن را در راستای «سیاست شفاف‌سازی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در چارچوب قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات» دانسته، جزئیات هزینه‌های انجام شده در سی‌وششمین جشنواره ملی فیلم فجر را منتشر کرده است. براساس جدول منتشر شده، جوایز و هدایا حدود ۷۱۴ میلیون تومان بوده است. آماده‌سازی و پشتیبانی ۳۹۳ میلیون تومان هزینه داشته و امور سینماها با ۲۳ سالن نمایش، ۶۳۳ میلیون تومان را به خود اختصاص داده است. کتاب جشنواره، بولتن، ستاد خبری و مستندسازی جشنواره نیز ۲۴۰ میلیون تومان سال گذشته هزینه داشت و طراحی و اجرای استودیو و گروه تولیدی تلویزیونی در جشنواره نیز ۷۹ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان خرج برداشته است. هزینه‌های طراحی و چاپ پوستر، بلیت، تبلیغات محیطی و غرفه‌آرایی و سازه‌های تبلیغاتی سینماها حدود ۶۰۰ میلیون تومان و افتتاحیه و اختتامیه و بخش تجلی اراده ملی نیز ۳۵۶ میلیون تومان قید شده است. هزینه‌های جاری اجرایی اعم از پذیرایی، تشریفات، تدارکات و... حدود ۶۴۲ میلیون تومان بوده است. همچنین حق‌الزحمه شورای سیاست‌گذاری، هیأت‌های انتخاب و داوری بخش‌های مختلف و عوامل اجرایی ۹۷۱ میلیون تومان جمع‌بندی شده است.

■■■

بخش ملی جشنواره «نهال» فراخوان داد

فراخوان ملی شانزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه دانشجویی «نهال» منتشر شد. به گزارش «وطن امروز»، فراخوان ملی شانزدهمین جشنواره «نهال» منتشر شد و دبیرخانه این رویداد از اول اسفندماه ۹۷ لغایت اول اردیبهشت‌ماه ۹۸ آماده دریافت آثار دانشجویان در ۳ بخش فیلم کوتاه (داستانی، مستند، تجربی، انیمیشن و سال اولی)، عکس و پوستر فیلم و فیلمنامه کوتاه است. شانزدهمین جشنواره «نهال» به دبیری رضا باستانی با هدف معرفی دانشجویان به جریان فیلمسازی کشور در خرداد ۱۳۹۸ برگزار می‌شود.

■■■

خاطرات ۶ شهید روحانی مدافع حرم کتاب شد

۶ جلد کتاب با محتوای خاطرات شهدای روحانی مدافع حرم در کنگره بین‌المللی ۱۴۰ شهید روحانی مدافع حرم رونمایی شد. به گزارش «وطن امروز»، این کتاب‌ها خاطرات شهدای روحانی مدافع حرم است که در دومین کنگره بین‌المللی بزرگداشت شهدای روحانی مدافع حرم رونمایی شد. آثار منتشرشده برای نخستین بار و از زبان نزدیکان و بستگان این شهدا نقل‌شده و زیر نظر مرتضی سرهنگی به رشته تحریر درآمده و در ۲۵۰۰ نسخه منتشر شده است. کتاب‌های «خانه‌ای با عطر ریحان»، خاطرات شهید محمدهادی ذوالفقاری، «تپه العیس» خاطرات شهید میلاد بدری، «راز قلعه‌حمود» خاطرات شهید سیداصغر فاطمی‌تبار، «یک جرعه دیدار» خاطرات شهید محمد رضایی، «سه‌گاه ابوهادی» خاطرات شهید علی تمام‌زاده و «رستگاری در سحرگاه مبعث» خاطرات شهید مجید سلمانیان است که توسط انتشارات خط مقدم منتشر و در کتابفروشی‌های معتبر کشور ارائه شده است.

■■■

وقایع مسجد گوهرشاد سوژه رمان جدید «مصطفی جمشیدی»

تازه‌ترین اثر «مصطفی جمشیدی» با عنوان «اسرار نهال» به ناشر سپرده شد تا مراحل انتشار را سپری کند. به گزارش فارس، مصطفی جمشیدی درباره جدیدترین اثرش اظهار داشت: «اسرار نهال» پیرامون وقایع مسجد گوهرشاد در هجوم نظامی‌های رضا شاه از زبان دختری به اسم «نهال» روایت می‌شود. این رمان گردش سیال ذهن دختر جوانی است که پدرش جزو متمولین بازار مشهد است و در یک خانه قدیمی زندگی می‌کند. رمان شرح شاعرانگی نهال و سپس برخورد با هجوم نظامی‌های شاه به مسجد گوهرشاد در جریانات مربوط به کشف حجاب است. این خانه قدیمی محل خاطرات و نحوه برخورد با موضوعات تاریخی آن زمان و ایضا روزنامه‌نگاری نهال است. این نویسنده افزود: «همه چیز درباره نهال دختر طرخان» نام دیگر این رمان است که با مشارکت جبهه انقلاب فرهنگی در مشهد مقدس نگاشته شده است.